

[Aksel Larsen.]

er holdt her i Tinget, og man maa rigtignok sige, at Socialdemokratiet har forladt sin gamle Slagsang, Socialismarchen, og i Stedet for har valgt sig „Der er et yndigt Land“. Det var en lyrisk Opregning af, hvor godt det er i Danmark, hvor Tiggeri og Fattiggaarde ikke eksisterer, men Tvangsarbejdsanstalter skal oprettes o. s. v., og det er uhyre smukt, men Arbejderne ved, at det passer ikke.

Vi, der bor i København, og som hver Dag faar Besøg ofte af Snese af Tiggere, unge arbejdsløse, der ingen Understøttelse faar, og som under Paaskud af at sælge forskellige Blade gaar fra Dør til Dør, vi ved bedst, hvordan de faktiske Forhold er. Naturligvis — de, der er Tilhængere af Ordener, og de, som har faaet deres Resultat ud af den sociale Lovgivning, kan synes, det er idyllisk, og de kan vælge sig en national Sang, tage et nationalt Standpunkt, men Arbejderne gør det ikke.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vilde ikke lade Højre have Patent paa Fædrelandskærlighed. I gamle Dage vilde Socialdemokratiet med Glæde have afstaaet baade første, anden og tredje Prioritet i Fædrelandskærligheden til de Konservative eller det gamle Højre; nu vil man det ikke mere. Men vi vil det i hvert Fald. Vi hører til dem, som ikke har nogle fædrelandske Kartoffler at skulle have hyppet, som ikke er Tilhængere af det kapitalistiske Fædreland. Vi hører til dem, der endnu siger som Frederik Dalgaard: „Fædreland, vi hader Klangen, Fædreland, vi kender Vranken! Fædreland, vi ejer Trangen til at slette dette Ord.“

Danmark er som alle andre „Fædrelande“ et kapitalistisk Land, regeret af en kapitalistisk Overklasse, hvor Arbejderne maa bære Byrderne og levere Kanonføden, naar „Fædrelandet“ skal forsvares. Arbejderne har aldrig kunnet have Fordel i at forsvare dette Fædreland, og hvis Tiden tillod det, hvis jeg ansaa det for nødvendigt, kunde jeg komme ikke med Snese, men med Hundreder af Citater af socialdemokratiske Førere, der tidligere i de skarpeste Ord har vendt sig mod al Tale om Fædreland, har vendt sig mod al Tale om at forsvare dette Fædreland.

Før Verdenskrigen blev Socialdemokratiet i alle Lande angrebet for at være et fædrelandsløst Parti, og dets Ledere saavel som dets Medlemmer slog sig for Brystet og sagde: Ja vel, vi erkender det med Stolthed, vi er fædrelandsløse. Men det danske Socialdemokrati bekender sig nu

ubetinget og aabent til Forsvaret for dette kapitalistiske Fædreland. Den sønderjyske Folketingsmand, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, har stillet sig paa Dybbøl Banke og erklæret sig at være med til at udgøre den danske Grænsevagt. Og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde: Dette Land, hvor den private Ejendomsret til Produktionsmidlerne hersker, hvor Arbejderne bliver udbytter og undertrykt som i alle kapitalistiske Lande, dette Land vil Socialdemokratiet med Glæde være med til at forsvare, naar Voldsmænd maatte bryde ind i det.

Jeg kan dær ikke undlade at komme med en Udtalelse af en af de socialdemokratiske Teoretikere, som det danske Socialdemokrati sætter højest, og hvis Ord saa ofte citeres i den danske socialdemokratiske Presse. Det er Karl Kautsky. Den Gang de første Fædrelandsforsvarere meldte sig i det tyske socialdemokratiske Parti, optraadte han mod dem, udkæmpede voldsomme Kampe paa Partikongresserne. Karl Kautsky gjorde op med Talen om Forsvar for Fædrelandet under en eventuel national Krig og stillede Tingene paa Plads. Han sagde, at „i Virkeligheden drejer det sig i Krigstilfælde ikke om et nationalt, men om et internationalt Spørgsmaal; for en Krig mellem Stormagter bliver til Verdenskrig; den berører hele Europa og ikke to Lande alene. Den tyske Regering kunde jo ogsaa en Dag bilde de tyske Proletarer ind, at den var den angrebne, den franske Regering kunde bilde Franskmændene det samme ind, og saa havde vi en Krig, i hvilken tyske og franske Proletarer med samme Begejstring fulgte deres Regeringer, gensidigt myrdede hinanden og skar Halsen over paa hinanden. Det maa forhindres“, sagde han, „og det bliver forhindret, naar vi ikke anerkender en Vurdering af Angrebskrigen, men af de proletariske Interesser, som samtidig er internationale Interesser. I Tilfælde af en Konflikt mellem to kapitalistiske Lande har Arbejderne ingen nationale Interesser at forsvare, men har Interesser i sammen med Arbejderne i et andet Land — det være sig saa Angriberen eller Ikke-Angriberen — i Fællesskab at vende Vaabnene mod begge Landes Overklasse og udløse den proletariske Revolution.“

Den Slags Tanker er ikke ukendte for det danske Socialdemokrati. Den nuværende Undervisningsminister gjorde sig til Talsmand derfor, da han i Basel i 1912 var med til at vedtage en Resolution, der udtrykkelig siger, at ligegyldigt hvordan Krigen udbræder, i Tilfælde af, at der kommer